

**МИНИСТЕРСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И
 БЛАГОУСТРОЙСТВОТО**

Град София, улица "Св.св. Кирил и Методий" 17-19

Централа 94 059
 Факс 987 25 17

Изх. № 11-00-29

София 15.05. 2000г.

He съм издала т. н. 8-11 Берица

**ДО
 КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
 НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

17.05.2000

[Signature]

СТАНОВИЩЕ

По конституционно дело №5/2000г. за установяване на
 противоконституционност на разпоредби от Закона за морските
 пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република
 България (обн. ДВ, бр. 12 от 2000г.)

С определение от 27 април 2000г. Конституционният съд е допуснал за разглеждане по същество искането на 51 народни представители за установяване на противоконституционност на чл.8, ал.1, чл.11, ал.1, чл. 12, чл.13, т.1, чл.72, ал.3, чл.94, ал.1 в частта му "...и собствениците" и чл.107, ал.2 в частта му "по искане на лицата, притежаващи правото на собственост върху него" на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България.

Настоящото становище се ограничава в рамките на проблема за правото на собственост върху пристанищата.

В раздел Втори от искането се атакува чл.94, ал.1 в частта му "...и собствениците" и чл.107, ал.2 на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България в частта му "по искане на лицата, притежаващи правото на собственост върху него".

Възможността пристанища да бъдат собственост на физически и юридически лица не противоречи на чл.18, ал.1 от Конституцията.

Конституционният съд се е произнасял нееднократно относно тълкуването на разпоредбата на чл.18, ал1 от Конституцията. В случая е относимо Решение № 11 на Конституционния съд от 25.09.1997г. по конституционно дело. № 4/97г. В него Конституционният съд изрично е посочил, че със "закон следва да се определи режимът не само на водите и горите, но и на подземните богатства, крайбрежната плажна ивица и републиканските пътища, защото всичките тези обекти (богатства, ресурси) са разположени на един ред - те са равностойни от правна гледна точка. **Законът за всеки един от тях ще конкретизира критерия**

за публичноправната значимост и всеобща ползност, която да обуслови изключителната държавна собственост."

Видно от разпоредбите на Глава четвърта на Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, именно такъв е подходът на законодателя.

Съгласно чл. 92, ал.1 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България, пристанищата са участъци от брега на Черно море, р. Дунав и островите в тях, каналите и свързаните по естествен или изкуствен начин с тях езера с акватория, територии, водни и наземни съоръжения, включително съоръжения, свързани с опазването на морската, речната и крайбрежната околна среда, които включват природни и изкуствено създадени условия за безопасно приставане, престояване, обслужване на плавателни съдове и извършване на дейности по този закон, под контрол на пристанищната администрация. Пристанищата свързват водните пространства на Република България със сухоземните пътни и железопътни транспортни връзки. Като обект на правото на собственост пристанищата имат сложна структура.

С оглед необходимостта от конкретизиране на критерия за публичноправна значимост и всеобща ползност на обектите, законодателят изрично е определил кои пристанища и кои елементи от тях са публична държавна собственост. В разпоредбата на чл.107, ал.2 от Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България изрично е посочено, че пристанищните съоръжения, земите, върху които са разположени те, земите под откритите и закритите складове, както и прилежащите водни площи в съществуващите пристанища за обществен транспорт, са публична държавна собственост.

Поради това възможността физически и юридически лица да бъдат собственици на пристанища е силно ограничена. Тя е налице само за онези обекти, които съобразно преценката на законодателя не са публична държавна собственост.

Тези разпоредби съответстват и на извода на Конституционния съд, че липсва каквото и да било основание да се приеме, че само за някои от обектите по чл.18, ал.1 от Конституцията се отнася изразът "определени със закон", а не за всички /решение на Конституционния съд № 11 по конституционно дело №4/1997г./.

С оглед на изложеното считаме, че разпоредбите, които се атакуват от народните представители не противоречат на Конституцията на Република България.

МИНИСТЪР:
